Я уся горіла малиново,
Як до нього йшла.
Ой, зелена ж ти, моя діброво,
Навесні була...

Ми стрічались в гаї край доріжки,
Ми блукали там,
Кожен листик кожної берізки
Усміхався нам.

Вся земля пишала і ясніла,
Та пройшла весна,-
Птахи змовкли, небо спохмурніло,-
Почалась війна!

Він поліг в бою біля Мединi,-
Болю мого крик,
Щирі очі, очі молодії
Там склепив навік,

При тропі-тропинці непомітній,
Поміж двох рябин,
Славою безсмертною повитий,
Він лежить один.

Звістка ця отрутою раптово
Серце пропекла...
Ой, зелена ж ти, моя діброво,
Навесні була.